

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 765/2026
23.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јасмине Васовић, председника већа, Милене Рашић, Светлане Томић Јокић, Гордане Којић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара у продуженом трајању из члана 208. став 4. у вези став 1. Кривичног законика у вези члана 61. став 1. и став 5. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Борислава Шушњара, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду Кв 420/25 од 05.03.2026. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 568/26 од 02.04.2026. године, у седници већа одржаној дана 23.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Борислава Шушњара, поднет против правноснажних решења Основног суда у Новом Саду Кв 420/25 од 05.03.2026. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 568/26 од 02.04.2026. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду Кв 420/25 од 05.03.2026. године одбачен је, на основу члана 475. став 1. тачка 6. ЗКП, захтев за понављање кривичног поступка окривљеног АА по пресуди Основног суда у Новом Саду К 214/22 од 04.05.2023. године, која је преиначена у погледу одлуке о кривичној санкцији пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 676/23 од 24.10.2023. године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 568/26 од 02.04.2026. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА, лично изјављена против решења Основног суда у Новом Саду Кв 420/25 од 05.03.2026. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Борислав Шушњар, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) ЗКП, члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП и члана 441. став 3. ЗКП, као и због повреда Закона о раду и члана 485. став 2. ЗКП у вези члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи побијана решења и дозволи понављање кривичног поступка правноснажно окончаног против окривљеног у предмету К 214/22 сагласно члану 473. ЗКП или укине првостепену и другостепену пресуду и предмет

врати првостепеном суду на поновно суђење, као и да на основу одредбе члана 488. став 2. ЗКП обавести браниоца о одржавању седнице Врховног суда.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да су испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП. Дакле, ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости нумерише повреде закона из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) ЗКП, члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, члана 439. тачка 1), 2) и 3) ЗКП и члана 441. став 3. ЗКП, због којих повреда је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Међутим, наведене повреде закона бранилац образлаже разлозима који се односе на поступак који је претходио доношењу побијаних решења о понављању кривичног поступка, односно оваквим наводима бранилац окривљеног оспорава разлоге правноснажних пресуда чије се понављање тражи и које нису предмет захтева за заштиту законитости. Поред тога, осталим наводима захтева бранилац окривљеног оспорава разлоге и опширно наводи чињенице и доказе који су били предмет првостепеног и другостепеног поступка против окривљеног у предметној кривичноправној ствари, односно оспорава утврђено чињенично стање и оцену доказа првостепене пресуде, чије се понављање тражи у смислу члана 440. ЗКП. Такође, осталим наводима захтева оспорава разлоге побијаних решења у смислу одредбе члана 473. ЗКП, која се односи на разлоге за понављање кривичног поступка.

Међутим, повреде закона из члана 473. ЗКП и члана 440. ЗКП не представљају законом дозвољене разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца због повреде закона, из којих разлога је Врховни суд захтев за заштиту законитости оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као изреци овог решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Јасмина Васовић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић